

[Lange.]

de 94 pCt. havde stemt imod, saa var det matematiske Resultat blevet akkurat det samme som det, der her foreligger. Jeg tror ikke, den højtærede Statsminister vilde gaa ind for, at man skulde lovfæste et saadant Mæglingsforslag ud fra det Synspunkt, at et Flertal inden for de stridende Parter havde stemt derfor.

Nej, det er ikke naturligt, at Rigsdagen sætter sig til Doms i denne Strid. Det er naturligt, at Rigsdagen siger: Denne Strid maa afsluttes. Det er naturligt, at Rigsdagen, ogsaa af Hensyn, som den højtærede Statsminister fremhævede, siger: Vi maa have Arbejdsro her i Landet. Men den naturlige Maade at opnaa dette paa er, at man lader uvildige Mænd, at man lader en Voldgiftsdomstol træffe Afgørelsen i dette for vort Land saa afgørende Spørgsmaal og i denne for vort Land saa afgørende Situation.

Hertil kommer, at vi, selv om vi vedtager Regeringsforslaget, som det nu foreligger, meget nemt i Løbet af faa Dage eller faa Uger vil kunne komme ind i en ny Arbejdssituation, hvis Løsning maaske vil være meget vanskeligere end den, vi nu staar i, og hvor man binder Parterne — eller jeg tør vel nok sige: hvor man binder den ene Part — i en saadan Grad, at den ingen Aktionsmuligheder faar. Det vil kunne dreje sig om Fag, der maaske ikke er saa omfattende som disse, men Fag, der alligevel kan komme til at gribe dybt ind i Arbejdsforholdene her i Landet. Jeg skal som Eksempel nævne Havnearbejderne. Hvis man ingen Overenskomst kan faa med Havnearbejderne — og det er der jo ingen Garanti for efter Regeringsforslaget —, vil det gribe ind paa afgørende Maade netop i de Forhold, som den højtærede Statsminister har fremhævet. Derfor yder Regeringsforslaget ingen som helst Garanti for Arbejdsfred her i Landet. Den Arbejdsfred, der bør komme, kan man derimod opnaa gennem det Forslag, som mine Partifæller i det andet høje Ting har stillet, og som vi naturligvis vil vende tilbage til under de Forhandlinger, der vil blive foretaget i det Udvalg, som her vil blive nedsat.

Det er mit Haab, at Udvalgsforhandlingerne maa kunne føre til et Resultat, der paa et for alle rimeligt Grundlag og med rimelig Hensyntagen til alle Parter i denne Sag kan bringe os den ønskede Arbejdsro.

Gunnar Fog-Petersen: Det er rigtigt, som det er blevet sagt, at praktisk talt hele Befolkningen venter paa, at det Lovfor-

slag, vi her behandler, vil blive vedtaget og vedtaget inden for en endog meget kort Frist. Hvis dette ikke skulde ske, vil Befolkningen ikke kunne forstaa, hvad den har sin Rigsdag til. Et og andet Medlem af dette Ting vil maaske sige: ja vel, men med visse Ændringer. Herom vil jeg ikke paa nuværende Tidspunkt udtale mig, men vil blot til Rigsdagstidenden have sagt, at den Uenighed, som skulde begrunde saadanne Ændringer, vil, tror jeg, end ikke en ret fjern Eftertid overhovedet kunne forstaa. Den kan derfor i og for sig godt være begrundet i den øjeblikkelige Situation, men ogsaa kun i den. Sagen er, at paa dette Omraade, som paa saa mange andre, lever vi i en Overgangstid, hvor noget, der nu er forældet og opslidt, skal fornyes eller erstattes med noget helt nyt. En saadan Overgang kan være vanskelig nok, men er ogsaa kun en Overgang, som Ræven sagde, da man trak Bælgen af den. Det, vi er i Færd med, er at trække Bælgen af et gammelt System, og ingen kan være blind for, at Forholdet mellem Arbejdere og Arbejdsgivere i Fremtiden vil blive ordnet efter andre Principper, andre Metoder end dem, der har været gældende hidtil, og som Arbejdsgiverne i det foreliggende Tilfælde staar som Repræsentanter for, idet det er dem, der har forkastet Forligsmandens Forslag, og Overgangen fra det gamle til det nye vil faktisk være den, at Forligsmandens Forslag i Realiteten bliver det, der skal gælde. Saa kan senere andre Systemer træde til i Stedet for de gamle Systemer, som har spillet fallit, og for hvilke kun Afviklingen er tilbage.

I andre Lande ordner man i den Tid, hvori vi lever, saadanne Stridigheder ved Magtbud, og der er strenge Straffe for dem, der mukker. Saaledes er det ikke i Danmark, selv om vi godt kan se, at den Magtfuldkommenhed, som Hovedorganisationernes ledende Mænd hidtil har ment at besidde, besidder de i Realiteten ikke mere. Det er ikke saaledes i Danmark som andre Steder, her taler og deler vi os til Rette. Det er vi nu ved at gøre og skal nu gøre for et begrænset Tilfælde, for et kort Tidsrum og for bestemte Fag, og jeg kan anbefale Forslaget, som vi har modtaget det fra Folketinget.

Det er kun et begrænset Forslag. Oppositionens Forslag er ogsaa begrænset. Det bygger paa et Princip, nemlig den tvungne Voldgift, som vi fra Det radikale Venstres Side naturligvis ikke kan have noget imod i sig selv, og som vi ønsker skal sejre i Fremtiden, da det er en Tanke,